

Μὴ περιερχοῖτε βαί, ὅταν ὁ
θεὸς δημιουργεῖ.

1

Ἐκ τῶν
λογῶν
τῆς Ἀγ.
Χρυ-
σό-
στομοῦ

Ἰωάν. ἡ' 32)

Τοιαῦτα τῆς ἐκκλησίας
τὰ κατορθώματα, ὅτι

τὸ δῶματος οὐδὲν βλα-
πτει τὴν προθυμίαν τῆς
πίστεως. Στοιχισμὸς ἐκκλη-
σίας, ἡ ἀχίους τῶν πιστῶν,

κ' πίστεως ἐπτερωμένη.

Ἐπὶ τῶν ἔξω πραγμάτων
ὁ χέρων εἶναι ἀχρηστος,

ἀλλ' οὐ τὰ τῆς ἐκκλη-
σίας τοιαῦτα, ὅταν χυρὰ-

δωδιν οἱ ἐναρετω-
κότε

μᾶλλον χυρὰμοι χίνονται.
Νευροῦνται τῶν τῆς

πίστεως τοιοῦτος ἦν
ὁ Ἀβραάμ, χέρων ὡν πρὸς

φύδιν ἐμάχετο, τρόπον
ὅπως νίκης με-

γάλα. Ἐπαύχε ὡς
ἄνθρωπος, ἐφίλοσόφει

ὡς φιλόθεος, καὶ ἦν ἰδεῖν
τὸν Ἰσαάκ μαρτυρὰ τῶν κα'

οὐ τῶν κα'

ἀποθανόντα κ' οὐκ ἀποθανόντα.

Ὅσον τῇ προδέει τῷ πατρὸς, ἀπέθανεν, ὅσον δὲ τῇ
τῷ θεῷ φιλανθρωπία οὐκ ἀπέθανε. Τύπος γὰρ ἦν καὶ
εἰκὼν τοῦ δεσπότου. Ὁ γιὸς τῷ θεῷ μηδὲν ἁμαρ-
τήσας ἐδωρῶθη. Ὁ Ἰσαάκ ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ξύλα,
ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν ἕταυρόν. Ὁ γιὸς
τῷ θεῷ ὁ μονογενὴς κ' ἐσφαγὴν κ' οὐκ ἐσφαγὴν,
ἀπέθανε κ' οὐκ ἀπέθανεν, ὅσον γὰρ εἰς προαί-
ρεσιν ἀπέθανεν, ὅσον εἰς ἐκβαθὴν πραγμάτων ὁ
ἀπέθανεν ἐκεῖνος. Ὁ γιὸς τῷ θεῷ τῇ βαρκί
ἀπέθανεν, ἀλλ' ἡ θεότης ἀπαθὴς ἔμεινεν. Αἰεὶ ὁ θε-
ὸς ὅταν μέλλῃ πρᾶγμα μέγα διοικεῖν παρὰ τοῖς ἄν-
θρώποις, προλαμβάνει κ' τὴν δεικνύσιν αὐτοῦ προσηχα-
φεῖ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ἀλήθεια μὴ ἀπιστήσῃ. (Χρυ-
σόστομος)

κεφάλαιον
ἔστιν ἡ
προβουλή
κ' τῆς αἰ-
ωνίου πρόξε-
νος προβου-
λῆς κοινὸν
ἔρχον ἀγγέ-
λων ὁμῶς κ'
ἀνθρώπων.
Τὸ δεικνύον,
τὸ δικαιοῦτε-
ρον, τὸ βούλ-
τερον γένοι-
το τῶν ἐν-
χομένων
θεῷ.

ἔχει κατα τὸ
νομικὸν παῖδα
τῶν Ἰσδαίων)
ὑποδήματα κ'
ἐνταῦθα ὑπο-
δήματα ἐτοι-
μασίας τοῦ
ἐναγχεῖν (ε-
φεβ. 6, 14).
ἔκει βακτηρία
ἐνταῦθα δῶρα
(ὁρδ. πίστεως).

ὅπερ τῷ βω-
ματι φῶς ἤλιος,
οὕτω τῇ ψυχῇ
ἡ πρόβευχῃ.
.. δια τῆς ἐν-
χῆς τοῦ φῶς
τοῦ χριστοῦ
εἰς τὴν ψυ-
χὴν εἰσάγεται.
Ζωὴ ψυ-
χῆς ἡ λατρεῖ-
α τοῦ θεοῦ κ'
βίος ἐναγχεύς.
Θάνατος

ὁ Μωϋσῆς ὡς
ὁδοιπόροις, ὁ Παῦ-
λος ὡς στρατιώ-
ταις. ἔκείνοι ἀπό-
χῃς εἰς γῆν, δια τῶ-
το ὁδοιπόροι, ἔχον-
τες ἀπο γῆς εἰς οὐρανόν,
δια τῶτο στρατιῶταις.
Διατῆ; ὅτι ἡ ὁδὸς μὴ
ληστεύεται κατα τὸν
ἀέρα .. παντοῦ δαίμονες
.. δια τῶτο τὸν δῶρα
τῆς δικαιοσύνης, δια
τῶτο τὴν ἰσχυρίαν
ἀληθείας, οὐ γὰρ εἴη
ὁ δὲ οἱ π ὁ ρ ο ὁ
μόνον, ἀλλὰ
κ' ἐστρατιῶταις.

ψυχῆς, ἀγέθεια κ' βίος πα-
ρανόμος. ὁ μὴ εὐχόμενος
βυνεχῶς, νεκρὸς ἔσται κ' ἀψυ-
χος. Τοῦτο μέγιστον βημεῖ-
ον ἀφροσύνης, τὸ να' ἀγνοῖ
τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς,
μηδὲ θάνατον ἡγεῖσθαι
ψυχῆς τὸ μὴ προβυεῖν
τῷ θεῷ, ἡ εὐχὴ κ' λα-
τρεῖα θεῷ βημεῖον δι-
καιοσύνης ... βτοχή τας θεῖα.
Αὕτη ἡ ὑπερηφανία μόνη
πρέπει τοῖς τὸν χριστὸν
βεβοημένοις, τὸ μὴ δὲ νί-
δουλεύειν αἰσχροῦ, ἀλλὰ
τηρεῖν καρδίαν καθάραν.
ὁ δουλεύων ἡδοναῖς, δαι-
μονὶν ὁμιλεῖ, ὁ δὲ βω-
φρονῶν κ' δικαιοπραγῶν
ἀγχεύοις ὁμιλεῖ, ἰσ-
χῶν τὴν μετὰ το-
πρέπειαν αὐ-
τῶν.

ὦ! ἡ παρθενία! .. μέγα
τι πρὸ μαρτυρίου μαρτύριον
ἡ ἡδονὴ γίνεται δημῖος τῷ
βωμάτος .. ἀχειροποίητα δεῖμα
γίνονται αἱ ἡδοναί.

Κάλλιον (παρθενίαν) καλῶ (χαῖρον) προτιμῶ.

(Χρυσοστόμ.)

Δια' τοῦ-
το τιμωρεῖ
ὁ Θεὸς, οὐ-
τῶν ἀπει-
θόντων ἀπαι-
τεῖ δίκην,
ἀλλὰ τοὶ μέλ-
λουσα θυρ-
οῦμενος.
ἵνα αὐτὸ
μαΐνης λέγει
πρὸς Μωϋσεῖα·
"Ἄφες με κ'
θυμῶεις ἐκτρι-
ψω αὐτὸς". Οὐχ
ὅτι ὁ Μωϋσῆς
κατεῖχεν αὐτῶν,
οὐδὲν εἶπε πρὸς
Θεόν, βιωπῶν ἴστα-
το. Πρόφραδιν
αὐτῷ δοῦναι θελο-
μενος τῆς ὑπὲρ αὐ-
τῶν ἰκετηρίας. "Α-
ξία κολασέως ἡμαρτη-
σαν, τιμωρῆσαι αὐτὸς
αὐκ ἤθελε, ἀλλὰ ἡ
φιλανθρωπία τοῦ, ραθυ-
μίαν προξενούσε εἰς
τὸν λαόν, ἀμφοτέρως
κατεδρεύσασεν, ὥστε
οὔτε ναί τιμωρήθη, οὔτε
ῥαθυμίαν ναί τὸς προξενή-
θη ἐκ τῆς ἀτιμωρηθείας,
μαρτυρῶν ὅτι οὐ παρὰ τῶν
οἰκείων ἀξίαν, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ
Μωϋσέως προβαδίαν, διέφυγον
τὴν θείαν τιμωρίαν.
(Χευθόδοτ.)

Οὔτε τὸν ἰδ-
εὶν ὡφείλη-
θεν ὁ Χριστός,
ἐπειδὴ ἀγνώ-
μων ἦν, οὔ-
τε τὸν ἡρώ-
δου βασιλῆα ὁ δι-
αβόλος, ἐπει-
δὴ ἦν εὐ-
χυνώμων.

Προβουχή βω-
τηρίας ἀφορμή.
ἀθανάτιας ψυ-
χῆς πρόξενος,
θῆλον διεφθαρ-
μένον ἐπανόρ-
θωσεν ταχέ-
ως. ὅπου
προεγυή
ἐκεῖ πα-
σαι αἰρε-
τὴ ἀ-
κο-
λα-
θεῖ.

Μαρ-
τύρων
θανά-
τος, πι-
στῶν ἔθνη
παράκλη-
σις, Χριστε-
ανιδομῶν θύ-
ετασις, θανά-
τος κατὰ γού-
να, ἀναστάσεως
ἀπόδειξις,
σταθὸς κατη-
χορία, φιλοβο-
φίας διδασκαλία,
ὁδὸς ἐπιθυμίας
τῶν μελλόντων,
παρηγορία τῶν
θλίψεων, καρτερί-
ας ἀφορμή, πάν-
των τῶν ἀγαθῶν ρί-
νη. Ἰακὼβ κ' ἡ μήτηρ.
Παῦλος λέγει - ἀδελφοί
κρινόμενοι ὁμολογῶντες δαι-
μονας. Πῶς οὐχὶ καμῶ-
μενοι καὶ εὐδύναντες ἀπαιτῶν-
τες, ἀλλὰ δι' ἡμετέρας
βουλὰς κατακρίνομεν
τὴν ῥαθυμίαν αὐτῶν.
Χρήματα οὔτε νόσον
ἐθεράπευσαν, οὔτε
θανάτον ἐφυγάδευσε,
μαρτύρων λείψανα
ἀμφοτέρως ἐποίη-
σαν (Χευθόδοτ.)

Μάρτυρες κ' ἄγγελοι
εἰς τὰ ὀνόματα δια-
φέρων, τοῖς δὲ ἔργοις

(4)

βυναπτονται. Πρὸ
τῆς ἀθανασίας, ὃ τοῦ
Χριστοῦ θανάτου τῆς
ἀθανασίας μᾶλλον καλ-
ωπίζει τὰ σώματα.

Πρὸ τῆς ἀθανασίας
οἱ μάρτυρες ἔχοιθον τὰ
βραβεῖα. Ὡς χαρίζω-
μεν τῷ Θεῷ, ὅτι ἀπὸ
τοῦ θανάτου ἦνοι χεῖρ
ἡμῖν τὸ σταδίον
τοῦ μαρτυρίου.

Ἀπὸ τῆς φόβου
ἐλάβομεν ὑποδείξιν
τῶν βραβείων.

Βλέπε τὴν σοφίαν
τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸν
θάνατον εἰς τὴν κ

δόξαν ἠμετέραν με-
τέβαλε. Ὡς χαρίζω-

μεν τῷ διαδόχῳ δια-
τὸν θάνατον, μὴ γένοιτο!

Οὐ τῆς γυνῆς ἐκείνου τὸ
κατόρθωμα, ἀλλὰ τὸ χαρί-

σμα τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ διάβολος ἐπέμελλεν τὸν
θάνατον ἵνα ἀπαχέθῃ, ὃ

Χριστὸς μετέστρεψε (τὸν
θάνατον). κ' εἰς τὸν οὐ-

ρανὸν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ πάλιν
ἐνήγαγε.

Αὕτη μέγιστη μέθοδος κ'
ευκολωτάτη πρὸς ἀρε-
τὴν ὁδὸς, ἢ τὸς πό-
νους μόνον ὄραν ἀλλὰ
κ' τὰ ἔπαθλα.

Δίδεις ἐλεημοσύνην
μὴ βλέπεις τὴν δαπαί-
νην τῶν χρημάτων,
ἀλλὰ τὴν βυλλοχὴν τῆς
δικαιοσύνης. ἢ
βλέπεις τὸν κενόμε-
νον πλοῦτον, ἀλλὰ
τὸν αὐτὸς ἀνόμενον θη-
σαυρὸν. Ἄν νηστεύ-

μς μὴ τὴν κακῶς λο-
γίζου ἀλλὰ τὴν ἀνέβη
τοῦ προκύνει. Ἄν

ἀγρυπνήσῃς ἐν χόρμενος
μὴ τὸν κόπον, ἀλλὰ
τὴν παρηκίαν τὴν
ἀπὸ τῆς εὐχῆς βλέπε.

Ἡ ἀρρωδία κ' ὁ πόνος
εἶναι τῷ σώματι,
ἡ δὲ διδασκαλία τῆς
ψυχῆς ἐστὶ κατόρ-
θωμα κ' ἰατρεία.

5

PG: 50, 722
 ἱεροῦ Χρυσο-
 στόμου

Σαλεύει τὴν γῆν καὶ γείθιον,
 (τὴν ἄψυχον γῆν) ὁ Φιλάνθρωπος,
 ἵνα βιόσῃ τὴν ἔμψυχον (δυνα-
 μίαν) ἀτάκτῳ κινήσει.

«Δεῦτε, μαθετε ἀπὸ ἐμοῦ
 ὅτι πρᾶος εἰμι καὶ τα-
 πεινὸς τῇ καρδίᾳ».

ὦ! πόση δυσκατα-
 θαβία Τῶ!

Ὁ Θεὸς ταπεινὸς
 καὶ ὁ ἄνθρωπος
 ὑψηλός. Ὁ δι-
 κατὴς ἡμέρος
 καὶ ὁ κατὰ δικὸς

ὑπερήφανος. Ὁ
 τεχνίτης μένει-
 χράν φωνὴν καὶ ὁ πη-
 λὸς ὡς βασιλεὺς διαλέ-
 γεται. Δεῦτε ἴδετε

φιλανθρωπίαν ἀνέκορραστον.

Τίς οὐκ ἀγαπᾷ δεξιότῃν μη-
 τῆρα; τίς οὐ θαυμάζει κρι-
 τὴν ἀξιολογῶντα κατὰ κριτὴν;
 ἔκπλητται ἡ εὐτέλεια τῶν ῥημάτων.

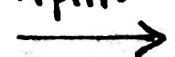
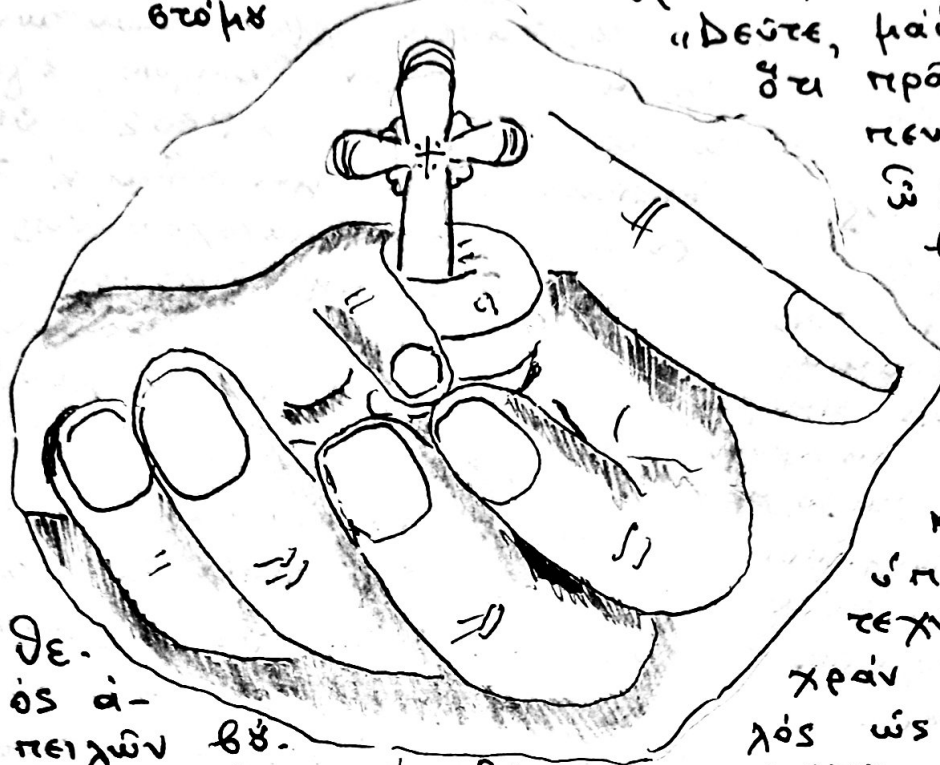
Δημιουργὸς εἰμι καὶ οὐκ ἔρχομαι ἔξω,
 ὃν ἔπλεον φεῖδομαι. Βλέπε τὴν μορ-
 φὴν μου, ἐννοεῖ τὴν ἀξίαν καὶ προβύ-
 νει τὴν διαβόλου δυσκαταθαβίαν.

Λόγιδοι πόθεν ἐλθόν, ποῦ δοὶ συνδιαλέ-
 γομαι, οὐρανὸν ἔχω θρόνον ἐπὶ γῆς
 φερεχόμενος ἵσταμαι... ὡς μακρό-
 θυμος οὐκ ὀργίζομαι. Εἴ μή ἡ-

μὴν πρᾶος γίος τῷ βασιλείῳ, ὅτι
 ἂν δούλῃν ἐπελεχόμεν ἡμέτερα. Εἴ
 μή ἡμὴν πρᾶος καὶ δημιουργὸς οὐκ
 ἂν πρὸς ὑμᾶς ἐπεδήμουν... εἴ μή

ἡμὴν πρᾶος, οὐκ ἂν ἀπαρχαίων
 κληθῆναι πατέρων αἰώνων... εἴ
 μή ἡμὴν πρᾶος, οὐκ ἂν συνδιήχον
 ἀλόχοις. εἴ μή ἡμὴν πρᾶος, οὐκ ἂν
 ὁ φῶς δίδων τυφλοῖς, ὑπὸ ἀνόμων
 λειχέων ἐνεπνυόμην... εἴ μή ἡμὴν

δε-
 ὅς ἀ-
 πειλῶν βδ.
 λεται βῶξεν, βίωπῶν
 προαιρεῖται κολλᾶν.
 ἡμεῖς μὲν νυνεὶ
 τας καὶ ἔδωκε.
 ἔδωκεν ἐπὶ
 ἐδοδομένων καὶ
 ἐταῖρῳ.
 ...δεῖται τὴν
 ὀρχὴν τῶ
 μόνῳ τῷ
 διαβόλῳ.
 δεῖται καδι-
 βαι κριτῆς,
 οὐχ ἵνα τι-
 μωρῇδῃ ἀλ-
 λὰ ναὶ βτε-
 φανῶν βῆ
 πάντας.
 μετανοήσω-
 μεν ἵνα ἀ-
 κώσωμεν, δεῦ-
 τε οἱ εὐλοχῶ-
 μένοι... κ.λ.π.

6

πρᾶος, οὐκ ἂν δούλους ἐλευθερῶν, τὸ δουλικὸν ἔχῳ
ὑπέμεινα ρασιβρόν .. εἰ μὴ ἦμιν πρᾶος,
οὐκ ἂν νῦτον μὲ παρείχον ὑπὲρ αἰχμαλώτων
εἰς μαύτιχας .. εἰ μὴ ἦμιν πρᾶος,

→ω:δυνα-

τὸν εὐχαθήδμ.

τε .. καιρὸς ὁ

παρῶν μετανόιας.

ὁ παρῶν θίος

ἔσθι ἐπίδειξις τῆς

ἐμῆς μακροθυμίας.

κατὰ τὴν ἡμέραν

τῆς κρίσεως δαΐκρυον

ἀμαρτωλῶν σταθόμε-

νον οὐκ ὠφεληθεῖ

τότε τὸ ἑχέμεδόν

με, ἀνωφείλτων.

δεῦτε πρὸς με ..

πρὶν κλείδω τοῖς

θύρας τῶν οἰκτιρ-

μῶν .. πρὶν ἔλθῃ

ὁ θάνατος .. δεῦ-

τε .. πρὶν καιρί-

δω κρίτης.

φανερόν ἐ-

ποιμῶ μιν τὸ

ὑπόδειγμα τῶν

μωρῶν παρθένων.

τὸ, οὐκ οἶδα ὑμᾶς

τὴν πρὸς ἀμαρτω-

λὸς φωνὴν τοῦ

κρίτου τότε φα-

νερώνει. τὴν

ὀρθοδ. πιστὴν ἐν

ἀγαθῇ ἔργῳ κ'

λόχοις κ' λογι-

σμοῖς

φυλάξω μεν.

ἄμην.

(Χρυβ.)

ἄλλων τὸ παθεῖν χρεωδούντων,

οὐκ ἂν ὁ μὴδὲν ὀφείλων, ἔχῳ

τὸ τὸ θανάτῳ χρεὸς ὑπὲρ

ἐκείνων κατέβαλον .. ἵνα κ' τοῖς

ἐν ἅδῃ καὶ τῷ κατεχομένοις

τῆς καταδίκης διαλύσω τὸ

πρόβλημα. Οὐ μόνον

ζώντων εἰμι βασιλεὺς,

ἀλλὰ κ' νεκρῶν δεσπό-

της. Γέγονα πρὸς ὀλίγον

νεκρός, ἵνα πᾶσι καὶ τοῖς

ὑπὸ γῆν τῆς ἐμῆς ἀφθαρτί-

ας διανείμω τὸ χαίρισμα.

Γνωίμης, οὐ φύσεως ἢ εὐτέλεια

... ταπεινὸς εἰμι τῇ καρδίᾳ,

οὐ τῇ ἀξίᾳ, μέτριος τὴν

γνωίμην, ἀλλὰ οὐ τὴν ρώμην ὑ-

πάρχω .. διὰ τὴν ρώμην ἀχθε-

λοῖς φοβερός εἰμι, διὰ τὴν γνωίμην

ἀνθρώποις ταπεινὸς ἔχῳ ..

... πρᾶος εἰμι .. οὐκ ἀφ' ὧν

ὑπάρχω λαλῶ, ἀλλὰ ἀφ' ὧν

ἐλεῶ, διαλέχομαι. ὑπὲρ τὴν

ἐξουσίαν φιλῶ τὴν χρηστότη-

τα. Οὐ λέγω ὅτι δεσπό-

της εἰμι, ὁ τῆς κτίσεως

κύριος .. πρᾶος εἰμι .. ἡμαρτες

οὐ, κ' ἐθαδευθήμην ἔχῳ ..

ἐκὼν εἰμι ταπεινός, ἡλθόν

ὁ δεσπότης διὰ νὰ ἐλευθερώσω

... ἀλλὰ μ' ἐβταίρωσαν .. δεῦτε

μαθετε ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρᾶον πρὶν

ἴδμετέ μου τὸ φοβερόν .. δεῦτε

νῦν ἰατρῶ .. νῦν οφθαλμῶν ὁ

ἀλλὰ τότε δικαιοκρίτης .. ἢ τὸ

πρᾶον τιμήσατε ἢ τὸ →ω

Πρόνοια Θεοῦ πιστωμένη (7^α)
ἀρετῆς ἐπιμέλειαν ἔρχασμένη!

Λέγουσι τινές: ὁ βωφρων κ'
ἀγαθὸς ἀνθρώπος, ἐν κακοῖς,
ὁ διεφθαρμένος ἐν ἀγαθοῖς.

Ὁ εἰς θάυμαίεται, ὁ ἄλλος
καταφρονεῖται. Μὴ λοιπὸν,
ἀπὸ τῶν παρόντων μόνον περὶ
Προνοίας φιλοδοξῶμεν, ἀλλὰ
κ' ἀπὸ τῶν μελλόντων.

Τὰ παρόντα ἀγνὴν ἔσται, μετάνοιας
ἔρχα, τὰ μέλλοντα βτέφρανοι
κ' θραβεῖα. Μακαρίσεις τὸν

ἀδίκον κ' πλούσιον κ' αἰσῶτον,
διὰ τῶν ἀμετανοηθῶν, τὸν κ' τὴν

Ὁ αἰεὶ -
ραβδος ἀδόκι -
μος, ὁ δὲ αἰδόκι -
μος οὐδενὸς ἄξι -
ος λόγῳ. Ἡ
θλίψις ὠφελεῖ, βω -
φωτέραν ποιοῦσα
τὴν ψυχὴν. Ω!

θλίψις πρόσκαιρος, ἡ
δὲ δόξα αἰώνιος κ' μεγάλη!!
Ἀκούεις; Βαῖρος δόξης, μέγε -
θος δόξης λέγει.

Ὁ ἀρραβὼν τοῦ Πνεύματος,
μέρος ἐστὶν ἐκ τοῦ παντός κ' ὑπὲρ
τοῦ παντός πιστῶς.

Παρήλθεν ἡ βω -
ματικὴ νηστεία,
ἀλλ' οὐχὶ κ' ἡ
πνευματικὴ νη -
στεία. Αὕτη βεβ -
τιων ἐκείνης, κά -
κεινη διὰ ταύ -
την ἔχενετο.
Ἔσται νηστεύον -
τα μὴ νηστεύ -
ειν κ' μὴ νη -
στεύοντα νη -
στεύειν ←

μέλλουσαν τιμωρίαν. Μακάρι -
στον τὸν χριστοῦπομόνοντα
τὸν θυμὸν χαλινοῦντα, τὸν
κρατοῦντα ἀτόπης ἐπιθυμίας,
τὸν καταπατῶντα κενό -
δοξίαν. οἱ τοιοῦτοι κ'
βασιλέων βασιλικώτεροι..

Τοῦτο
αἴνιγμα ἔστιν.
Νηστεύεις βρω -
μάτων κ' οὐχὶ
ἀμαρτημάτων.
Ἔσται μέθμη,
ἀνευ οἴνου!
Ὅταν μεθύῃς πο -
νηρῶν λογισμῶν!!

π... πληροῦσθε ἐν
Πνεύματι, λέγει ὁ ἀπόστολος
(πρὸς ἐφεσ.) Αὕτη ἡ καλὴ
μέθμη!!

Ὁδὴ μείζων ἢ δωρεά,
τοδούτω μείζων κ' ὁ
πόλεμος. Ἐπὶ τῶν
βωμάτων μετὰ νεότητά
τὴν χήρας (πνευματικοτέραι
ἢ θυγατέρες, εἰάν νηφώμεν)
Ἐνταῦθα μετὰ τὴν χήραν
νεότης. Νεότης οὐδέποτε
τέλος ἔχουσα, εἰάν θέλωμεν.
Μεγάλη ἡ χάρις, ἀλλ' ἔβται
μείζων, εἰάν θέλωμεν.
Ἀύξεται δι' ἔρχων αἰχμῶν κ'
ὁμολογία ὀρθοδοξίας.

Ἀνοιξὸν τὴν ὀφθαλμὸς τῆς
πίστεως ... οὐχ ἀπάνθρωπος ὁ
θεοπότης, ἀλλὰ ραθυμὸς ὁ
οἰκέτης.

Ὁματίον τῆς συμμέλειας, τὸ πλῆθος
τῶν ὀρθοδόξων

Ἀεὶ εὐορτή!.. Πάσχα αἰεὶ..

εἰρηνοφρονομένη καρδιά δι' εὐχῆς.

... τηρεῖται ἐντολὰς κυρίου, μακρὰν
τῆς κοινῆς κακοδοξίας. Συ-
νειδμοὶ καθαροὶ .. ποιεῖ αἰεὶ εὐορτήν.

Ἐορτή = εὐφροσύνη..

Συνειδμοὶ ἀγαθῶν πράξεων μετὰ
δογματῶν Ἀληθείας.

Οἱ ἀπόστολοι (κιὰ ὅμοιοι τῶν
ιατρῶν κ' γεωργῶν κ' κυβερνῆται τῆς
οἰκίας) .. ἱατροὶ δι' νοσήματα
ἐδιδράμουν, γεωργοὶ δι' τὸν λόγον
τῆς εὐεθείας ἔσπειρον. κυβερ-
νῆται δι' τὸ κλυδωνίον τῆς
πλάνης ἔπαυσαν.

Δὸς πίστιν .. κ' λάβε χάρισμα.

Δὸς ὑπακοὴν ἐνδοῦ .. κ' λάβε

δικαιοσύνην.

Δῶρον καταλλαγῆς Θεοῦ, τὸ Ἅγ. Πνεῦμα.

78

Τοὺς ἀποβλητικούς χρόνους
οἱ βαπτισμένοι ὠφίλονται
χλωσθεσ, ἐδίδωτο βήματα
ὡς περ ἐνέχυρον τῆς
πίστεως ἡς ἐπὶ βτεύον.

ὡς τε οὐχ ὡς πιστοὺς
ἀλλ' ὡς ἀπίστοις ἢ χλω-

σολογία (κ' τοὶ ἄλλοι βή-
ματα) ἵνα γένωνται -

πιστοὶ. Ὁ Δαυὶδ εἰς

βιβλίου Ἰωνῶν ἐξάγει-

την λέγει. Ὁρᾷς ὅτι αἱ

μέν ἐξαλείφονται, οἱ δέ

ἐχθρεύονται; καὶ

τὰ ἁμαρτήματα ἐχθρεύ-

ονται ἀλλὰ κ' ἐξαλεί-

φεται. Λέγει ἡ ἀγι-

α γραφή μέ ἐλεημο-

σύνης κ' πίπτον ἀποκα-

θαίρονται ἁμαρτίαι.

τὰ μετὰ τὸ

Βαπτισμα πολλῆς

χρείαν ἔχει ὁ πᾶς

δὴς ὡς τε ἐξαλειφθῆ-

ναι πάλιν. Λουτρὰ

δακρύων ἀνάγκη....

κ' παῖς εὐχαθείας

Εὐεθείας
(ὀρθοδοξίας)
ἀποτρον,
θεωρησίας
ἐπὶ τὸν.

(8)

Ἄφεσις ἁμαρτιῶν,
πηγὴ ζωῆς καὶ ἔπαυτον
μετανοίας.

Ἡ μετανοία εἶναι
ἱατρεῖον ἀναφετι-
κὸν τῆς ἁμαρτίας,
εἶναι δῶρον οὐράνι-
ον, δύναμις θαυμαστὴ,
χαρίτι νικῶσα τὴν
τῶν νόμων ἀκολῶ-
διαν. Χωνευτήριόν
ἐστὶν ἁμαρτίας ἡ
ΜΕΤΑΝΟΙΑ..

Ὁ Θεὸς μακροθυμεῖ,
ἵνα ὁ ἁμαρτανὺν μετα-
νοήσῃ καὶ τοῖς ἔξ' αὐ-
τοῦ τικτομένοις μὴ ἀ-
ποκλείσῃ τὴν ζωηρί-
αν. Ἐάν ὁ
ἁμαρτανὺν ἀμετανόη-
ται ἁμαρτανῇ, φεῖδε-
ται πολλὰκις ὁ Θεός.
τῆς ρίζης, ἵνα φυλά-
ξῃ τὸς καρπὸς..

Ὁ πατὴρ τοῦ Ἀβρα-
άμ ὁ θάρρα προκυ-
νῶν εἶδωλα οὐκ ἐτι-
μωρήθη εὐθὺς ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν ἔξ'
αὐτοῦ Ἀβραάμ. Ὁ-
μοίως καὶ ὁ Ἡβαὺ (πόρ-
νος, θεβηλὸς καὶ φονεὺς
τοῦ ἀδεχοῦ τοῦ κατὰ
προσέβειν) οὐχ ἐτι-
μωρήθη ὑπὸ Θεοῦ

διοὶ τὸν ἰωὴβ (τὸ ἀν-
δρὸς τῆς ὑπομονῆς) πρὶν
ἢ τοῦ διδέρχοντός τινος.
Διὰ τὸ τοῦ μακροθυμεῖ
τοῖς Αἰγυπτίοις (ἦσαν
οἱ οἱ τῆς τιμωρίας) διὰ
τοῖς νῦν ἀνδρούβας
Ἐκκλησίας ἐν Αἰγύ-
πτῳ καὶ ταῖς μοναστη-
ρια. Ἐάν προε-
λάβαν ἡ τιμωρία
τὴν διόρθωσιν, ὁ κό-
θος παντελῶς θα ἔχαινε-
το. Ἡ μακροθυμία
τοῦ Θεοῦ ἐχαίρει εἰς
τὴν ἐκκλησίαν τὸν
ἀπόστο. Παῦλον, τὸν
διώκτην ἐποίησε κη-
ρυκα, τὸ λύκον με-
τέβαλεν εἰς ποιμένα.
Τὸν τελώνην Ματ-
θαίου ἐποίησε εὐαγ-
γελιστήν. Ἡ αὕτη ἡ
ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς
τοῦ ἑψιδῶ. Ἄκου-
σον ξένον λόγον,
ξένον μὲν εἰς συνή-
θειαν, ἀληθινὸν δὲ εἰς
εὐδελειαν. Βαρὺς
ὁ Θεὸς φαίνεται εἰς
τῶς δικαίους, χρηστός
εἰς ἁμαρτωλούς, τα-
χύς εἰς σφίγανθρω-
πίαν. Ἀκρίβεια
εἰς τὸν δίκαιον καὶ

9
Σαψίλεια, ἔλκος εἰς τὸν ὅς, ὁ ὀρθόδοξος ἔρχω κ'
ἀμαρτάνοντα. τὸν λόγῳ. Πένης - πτω-
χὸς ὁ ἀμαρτωλός,
ὁ θεὸς, φέρει εἰς ἀπό-
γνωσιν, τὸν δίκαιον ἔ-
άν ἐγκωμιάσῃ εἰς ῥα-
θυμίαν - αἰρέλεια ὀδη-
γεῖ. Διὰ τούτου τὸν
ἀμαρτωλὸν ἔλκει, τὸν
δίκαιον φοβεῖ. Ὁ
Δαυΐδ λέγει: «φο-
βερὸς ὁ θεὸς ἐπὶ τῷ
περικύκλῳ Αὐτοῦ»,
Δηλ. δικαίους - ἁγίους.
εἰς τὸν πεδόντα δίδει
χεῖρα βοήθειας, εἰς
τὸν δίκαιον ἐπαίγει φό-
βον κ' τὸν βτερεώνει
εἰς πνευματικὸν ἀγῶνα.
τὸν ἀμαρτωλὸν μετὰ τὴν
φιγανδρωπῖαν τὰ τὸν
διορθώνει, τὸν διεχειρεῖ..
..Μεταβάλλει τὸ σκότος
εἰς φῶς. Τα' ἀμαρ-
τήματα ὡς χρεὸς χραί-
φονται. εἰς μὲν τῷ
ἀμαρτωλῷ κ' τὸ κε-
φάλαιον (χρεὸς) θυγχω-
ρεῖ ὅταν μετανόησιν, ἀπὸ
τῷ δικαίῳ κ' τὸ κε-
φάλαιον ἀπαιτεῖ. Βλέπε τὸν
χρεοφειλέτην τῶν
μυρίων ταλάντων, πῶς
πάντα συνεχώρησε κ'
αὐτὸ τὸ κεφάλαιον.
Πλούσιος εἶναι ὁ δίκαι -

ος, ὁ ὀρθόδοξος ἔρχω κ'
λόγῳ. Πένης - πτω-
χὸς ὁ ἀμαρτωλός,
Οὐδὲν πτωχότερον τῷ
ἀμαρτάνοντος. Αὐτὸ
πρὸς ὁ θεὸς ποιεῖ ἐπὶ
δικαίων κ' ἀμαρτωλῶν,
τῷ ποιεῖ κ' ἐπὶ πλγ-
θίων κ' πενήτων. Ἐ-
άν ἴδῃ ἀρχοντας κ'
πλουσίους διαλέγεται
μετὰ φόβου: «Βασι-
λεῖς θύνετε, δουλεύσα-
τε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ,
ὅτι βασιλεὺς ἐστὶ τῶν
βασιλευσάντων». Ὅπῃ
ὑπάρχει ταπείνωσις εὐτε-
λείας, προσφέρει τὸ φάρ-
μακον τῆς φιγανδρωπῖ-
ας τὰς (πατρὸς ὀρφαν-
ῶν, κριτῆς τῶν
κηνῶν κ.λ.π.).
Τὰ ὀρφανὰ κ' χή-
ρας διέφθειρεν
ὁ νόμος τῆς φύ-
σεως (θανάτου),
ὅπως ἀνακαινίσῃ
τὴν φιγανδρωπῖαν τὰς..
Δηλ. λέγει ὁ θεὸς
ὡς ἄδικε, τὰς χήρας
ἀδικεῖς, τὸν θεὸν πα-
ροργίζεις, τὰ ὀρφανὰ
παιδιά περιορνεῖς,
γίγνῃς θεὸς ἀδικεῖς!!

Μετανοία' ἔστιν οὐχ ἡ
λόγῳ κηρυττομένη, ἀλλ' ἡ
πράγματι βεβαιωμένη.

Τί βημαίνει τὸ : « Ἀφέ-
λετε τὰς πονηρίας ὑμῶν,
ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
Μου ; » (Ἡθαΐας). Ἐπει-
δὴ διαφορετικὰ βλέπον
οἱ ἄνθρωποι ἀπ' τῶν θεῶν.

Ἄνθρωπος εἰς πρόσωπον
βλέπει, ὁ θεὸς εἰς καρδίαν.
δηλ. δείξατε τοὺς καρπὸς
μετανοίας με' ἔργα, λόγια
κ' ἀσχολίαν. καὶ ὅταν
βυχῶρετ' ὁ θεὸς τὰς ἁμαρ-
τίας, ὁ μετανοῶν πρέπει
να ἔχη αὐτὰς πρὸ ὀφθαλ-
μῶν τοῦ, ἀποραλίστου ἑ-
αυτῶν. Οὐκ ἀναμένει
ὁ θεὸς χρόνον μετανοίας.

εἴπες τὴν ἁμαρτίαν ὅς,
ἐδὶ καὶ ὡς θης !

Μετενόησας, ἡλεήθης !!

Οὐ χρόνος, τρόπος ἵσταί-
ται.. Ὁ Δαυὶδ ὡμολόγησε
ἐνώπιον τοῦ προφήτου Ναθαν
τὸ « ἁμαρτον τῷ κυρίῳ »
κ' εὐδὲς ἤκαθε τὸ : « καὶ
κύριος ἀφῆκε τὴν ἁμαρτίαν
σου .

ὦ ! κύριε ! βραδὺς εἰς τιμω-

(10)

ρίαν κ' ταχὺς εἰς βω-
τηρίαν . Ὁ ἄνθρωπος
με' κόπας κ' χρόνον οἰ-
κοδομεῖ . ὁ χρόνος τῆς
οἰκοδομῆς ποχὺς,
ταῖς δὲ καταστρώσεως
ὀλίγος ! Ἀναστρέφεις
ἐπὶ θεῷ . Ὅταν κα-
ταστρέφῃς κτίζει,
ὅταν καταστρέφῃς κα-
ταστρέφῃ βραδέως.

τὸ πρῶτον ἀπόδειξίς
ταῖς δυνάμεις Τε, τὸ
δεύτερον τῆς αἰχμαλωτι-
ας. κύριε, τὸν κόσμον
ὅλον ἐν ἑξ ἡμέραις
κατεσκέυαδες κ' τὴν
ἐριχῶ ἐν 7 ἡμέραις
καταστρέφεις ;

Ναί, οὐχ ἡ δύναμις
Τε ἀτονεῖ, ἀλλ' ἡ
φιλανθρωπία μακρο-
θυμεῖ . εἶχον ἔνδον
(εἰς ἐριχῶ) διδοίγκα-
λον τῆς μετανοίας
τὴν δουραστὴν ἑ-
κείνην Ρααβ .

Βλέπε τὸ ζεῖνον τῆς
φιλανθρωπίας κήρυγ-
μα . ὁ θεὸς διὰ
τοῦ Μωϋθεὺς νομο-
θετῶν τὸ οὐ πορ-
νεύσεις, διὰ τοῦ Ἰη-
σοῦ τῷ Ναυῇ μετα-
βάλλει αὐτὸ διὰ
φιλανθρωπίας

εις: "Ραὰβ ἡ πόρνη Ἰήτω",
τὸ ὅποιον εἶναι εἰκὼν τοῦ κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντος:
"Πόρνηαι κ' τεχνῶναι προαΐξουσιν
ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν,". Μὰς λέγει τὴν
πρῶτην καταβάθιν τῆς Ρα-
ὰβ δια' ναὶ θαυμαῖωμεν
τὴν δευτέραν μεταβάθιν.
Ἐδεῖχθη ἡ Ραὰβ τοὺς κατα-
βάθους μετὰ εἰρήνης... ἦτο
ἄνθρωπος εὐσεβείας ἐν μέ-
σῳ ἀκανθῶν ἀσεβείας, ὡ-
ς μοχλόησε τὸν ἀληθινόν
θεόν: ἂ' ἔγνωμεν ὅσα ἐποί-
ησεν ὁ θεὸς ὑμῶν τοῖς Αἰ-
γυπτίοις... Οἱ Ἑβραῖοι
ἔξερχόμενοι Αἴγυπτον προε-
κύνουν τὸν χρυσοῦν μό-
σχον... ἡ Ραὰβ εἰκὼν τῆς
ἐκκλησίας δαυλοφύνη (οὐχὶ
καταδυσότης) ἀλλὰ ἀπο-
στώλης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος συνα-
ριθμεῖ αὐτὴν με' τὴν ἀρχὴν
πάντας. Πάντων τῶν
κακῶν, αἵτια τὰ ἀμαρτι-
ματα. Διὰ τῆς λύτης
κατὰ θεὸν γύεται ἀμαρ-
τία. Ἡ λύπη τεχ-
δεῖα ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
(κατὰ τὸ: "ἐν λύπαις τέξῃ
τέκνα") ἀναγίσκει τὴν
ἀμαρτίαν διὰ τῆς μετανοίας.
Πένθητον τὴν ἀμαρτίαν, ἵνα
μὴ θρηνήσῃς τὴν τιμωρίαν.

11) "Πορεύεσθε... εἰς
τὸ ὅκος τοῦ ἐξώ-
τερον... ὅτι ἐπεί-
ναβα κ' οὐκ ἐδώκα-
τέ μοι φαγεῖν,".

Ἀμαρτίες κ' οἱ πορ-
νεῖες, κλοπές, ψεύδη
καὶ ἄλλαι τῆς
ἀπανθρωπίας κ' ἀνελε-
ημοσύνης κατώτερα.
Διότι ὁ θεὸς οὐ κρί-
νει τὴν ἀμαρτίαν, ἀλ-
λοὶ τὴν ἀπανθρωπίαν,
τὴν ἀμετανοσίαν.

Ἡ ἀπανθρωπία
εἶναι ῥίτα κακίας
κ' πάσης ἀσεβείας.

Ἡ φιγανθρωπία
εἶναι ῥίτα πάντων
τῶν αἰχμαθῶν.

Ἀπειλεῖ με' χέενα
ὁ θεός, ἵνα αὐτῆς
ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς.
Ἀπειλεῖ με' τιμωρί-
αν, ἵνα φύγωμεν
τὴν πείραν τῆς
τιμωρίας.

Ὁ πλούσιος με' τὴν
ἐλεημοσύνην θαυρι-
ζει δικαιοσύνην αἰώνιον,
ὁ πτωχὸς καρποῦται
ὑπομονὴν αἰώνιον.

